

Downloaded via the EU tax law app / web

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

2. september 2015(*)

Eelotsusetaotlus – Maksuõigusnormid – Asutamisvabadus – Direktiiv 90/435/EMÜ – Artikli 4 lõige 2 – Piiriülesed dividendid – Ettevõtte tulumaks – Kontserni maksude koondamise kord (prantsuse „intégration fiscale”) – Selliste dividendide maksuvabastus, mida maksavad ühiselt maksustatavasse kontserni kuuluvad tütarettevõtjad – Asukoha tingimus – Mitteresidendist tütarettevõtjate dividendid – Mahaarvamisele mittekuuluvad osaluskulud ja ?maksud

Kohtuasjas C-386/14,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Cour administrative d'appel de Versailles' (Prantsusmaa) 29. juuli 2014. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 13. augustil 2014, menetluses

Groupe Steria SCA

versus

Ministère des Finances et des Comptes publics,

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja president R. Silva de Lapuerta, Euroopa Kohtu asepresident K. Lenaerts (ettekandja), kohtunikud J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev ja C. Lycourgos,

kohtujurist: J. Kokott,

kohtusekretär: ametnik V. Tourrès,

arvestades kirjalikus menetluses ja 13. mai 2015. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke seisukohti, mille esitasid:

- Groupe Steria SCA, esindaja: *avocat* R. Schneider,
- Prantsuse valitsus, esindajad: J.-S. Pilczer ja D. Colas,
- Saksamaa valitsus, esindajad: T. Henze, J. Möller ja K. Petersen,
- Madalmaade valitsus, esindajad: M. de Ree ja M. Bulterman,
- Ühendkuningriigi valitsus, esindaja: J. Kraehling, keda abistas *barrister* S. Ford,
- Euroopa Komisjon, esindajad: J.-F. Brakeland ja W. Roels,

olles 11. juuni 2015. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab ELTL artikli 49 tõlgendamist.

2 Taotlus on esitatud Groupe Steria SCA ja Ministère des Finances et des Comptes publics'i vahelises vaidluses seoses viimase keeldumisega tagastada sellele äriühingule üks osa ettevõtte tulumaksust ja selle maksu täiendavatest sissemaksetest, mida äriühing oli maksnud lõppenud maksustamisaastatel 2005?2008 ning mis vastavad maksule, mida ta tasus oma tuludesse taasintegreeritud kuludele ja maksudele vastava osa pealt seetõttu, et dividendid saadi teistes liikmesriikides peale Prantsusmaa asutatud tütarettevõtjatelt.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

3 Nõukogu 23. juuli 1990. aasta direktiivi 90/435/EMÜ eri liikmesriikide emaettevõtjate ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta (EÜT L 225, lk 6; ELT eriväljaanne 09/01, lk 147), muudetud nõukogu 22. detsembri 2003. aasta direktiiviga 2003/123/EÜ (ELT L 7, lk 41; ELT eriväljaanne 09/02, lk 3), mis oli jõus põhikohtuasjas asjakohasel ajal, artikkel 4 sätestas:

„1. Kui emaettevõtja või selle alaline üksus, tulenevalt emaettevõtja seotusest selle tütarettevõtjaga, saab jaotatud kasumit, siis emaettevõtja riik ja tema alalise üksuse riik, välja arvatud juhul, kui tütarühing on likvideeritud, kas:

- ei maksusta sellist kasumit või
- maksustab sellist kasumit, lubades samal ajal emaettevõtjal ja alalisel üksusel lahutada tasumisele kuuluvast maksusummast selle äriühingu tulumaksu osa, mis on seotud selle kasumiga ning makstud tütarettevõtja ja mis tahes neile alluva tütarettevõtja poolt [...] tasumisele kuuluva maksusumma piires.

[...]

2. Igale liikmesriigile jääb sellegipoolest võimalus mitte lubada emaettevõtja maksustatavast kasumist maha arvatava osalusega seotud kulutusi ega tütarettevõtja kasumi jaotamisest tulenevaid kahjumeid. Kui sellisel juhul on osalusega seotud juhtimiskulud määratletud kindla suurusega määrana, ei tohi kindlaksmääratud summa ületada 5% tütarettevõtja jaotatavast kasumist.”

4 Nõukogu 30. novembri 2011. aasta direktiivi 2011/96/EL eri liikmesriikide ema? ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta (ELT L 345, lk 8) artikliga 9 tunnistati direktiiv 90/435 kehtetuks.

Prantsuse õigus

5 Code général des impôts' (edaspidi „CGI”) artikli 145 lõike 1 kohaselt kohaldatakse emaettevõtja maksusüsteemi muu hulgas äriühingutele, kes on kohustatud tasuma ettevõtte tulumaksu üldise maksumäära alusel ja kellele kuulub vähemalt 5% osalus emiteeriva äriühingu kapitalis.

6 Osalustulu ja ?kulude kohta sätestab CGI artikkel 216:

„I. Puhastulu, mille emaettevõtja on majandusaasta jooksul saanud artiklis 145 nimetatud osalustelt, mille suhtes võib kohaldada emaettevõtja maksusüsteemi, võib pärast kulude ja maksude osalist mahaarvamist maha arvata emaettevõtja puhaskasumist.

Eelmises lõigus nimetatud kulude ja maksude osa on ühtselt kindlaks määratud suuruses 5% osalustelt saadud tulust, kaasa arvatud maksu ümberarvutus. See osa ei tohi ühelgi maksustamisperioodil olla suurem kui osalust omava äriühingu sama perioodi eri liiki kulude ja maksude kogusumma.”

7 CGI artikkel 223 A sätestab maksude koondamise korra kohta:

„Äriühing võib olla ainsana maksukohustuslane äriühingu tulumaksu suhtes, mida tuleb tasuda kogu kontserni tulult, kuhu kuulub nimetatud äriühing ja need äriühingud, milles tal on majandusaasta jooksul jätkuvalt vähemalt 95% otsene või kontserni kuuluvate äriühingute abil kaudne osalus [...]

[...]

Kontserni võivad kuuluda ainult need äriühingud, kes on andnud oma nõusoleku ja kelle tulult arvestatakse äriühingu tulumaksu üldnormide alusel [...]

8 CGI artikkel 223 B näeb ette:

„Emaettevõtja arvutab kogutulu, liites kokku kõigi kontserni kuuluvate ettevõtjate tulud, mis on kindlaks määratud üldnormide alusel [...]

Tulu kindlaksmääramisel nende majandusaastate kohta, mis algasid enne 1. jaanuari 1993 või lõppesid 31. detsembril 1998 või hilisemal ajal, arvestatakse äriühingu kogutulust maha kulude ja maksude osa, mis seondub osalustulu saamisega mõnelt teiselt selle kontserni äriühingult [...]

[...]”

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

9 Põhikohtuasia kaebuse esitaja on ühiselt maksustatava kontserni emaettevõtja CGI artikli 223 A tähenduses. Sterial, kes on sellesse kontserni kuuluv äriühing, on endal enam kui 95% osalus nii Prantsusmaal kui teistest liikmesriikides asutatud tütarettevõtjates. Vastavalt CGI artiklile 216 arvati Steria poolt teistes liikmesriikides asutatud tütarettevõtjatelt saadud dividendid maha tema puhaskasumist, välja arvatud kulude ja maksude osa, mille suuruseks on kindla summana määratud 5% saadud netodividendidest (edaspidi „kulude ja maksude osa”), kusjuures tegemist on emaettevõtja kantavate kulude ja maksudega, mis on seotud tema osalusega neid dividende maksnud tütarettevõtjas.

10 Pärast seda, kui põhikohtuasja kaebuse esitaja maksis sel alusel omal algatusel ettevõtte tulumaksu ja selle maksu täiendavaid sissemaksid, palus ta aastate 2005?2008 eest tagastada ühe osa nimetatud maksust, mis vastas kulude ja maksude osale. Oma taotluses tugines ta asjaomaste siseriiklike õigusnormide vastuolule EÜ artikliga 43 (nüüd ETL artikkel 49). Selleks tõi ta välja, et ühiselt maksustatava kontserni emaettevõtja saadud dividende koheldakse ebavõrdselt olenevalt sellest, kas need dividendid pärinevad äriühingutelt, kes on ise ühiselt maksustatava kontserni liikmed, mis tähendab, et nad on asutatud Prantsusmaal, või pärinevad teistes liikmesriikides asutatud tütarettevõtjatelt. Nimelt ainult esimesel juhul on need dividendid ettevõtte tulumaksust täielikult vabastatud, kuna CGI artikli 223 B alusel neutraliseeritakse emaettevõtja kasumisse kulude ja maksude osa taasintegreerimine.

11 Kuna maksuhaldur põhikohtuasja kaebuse esitaja kaebust ei rahuldanud, esitas viimane hagi Tribunal administratif de Montreuil'le. Hagi jäeti 4. oktoobri 2012. aasta otsusega rahuldamata ning põhikohtuasja kaebuse esitaja esitas selle kohtuotsuse peale apellatsioonkaebuse Cour administrative d'appel de Versailles'le.

12 Eelotsusetaotluse esitanud kohus meenutab, et Euroopa Kohus otsustas kohtuotsuses X Holding (C?337/08, EU:C:2010:89), et ETL artiklitega 49 ja 54 ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mis lubab emaettevõtjal moodustada ühise maksukohustuslase residendist tütarettevõtjaga, kuid mille alusel ei või nimetatud emaettevõtja sellist ühist maksukohustuslast moodustada mitteresidendist tütarettevõtjaga, kuna viimase kasumi suhtes ei kuulu kohaldamisele kõnealuse liikmesriigi maksuõigusnormid. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul ei analüüsinud kohtuotsus siiski seda, kas liidu õigusega on kooskõlas kõik eelised, mis on ette nähtud ühiselt maksustavasse kontserni kuuluvatele äriühingutele.

13 Neil asjaoludel otsustas Cour administrative d'appel de Versailles menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas EÜ artiklit 43, nüüd ETL artikkel 49, mis käsitleb asutamisevabadust, tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus maksude koondamise korda käsitlevad Prantsuse õigusnormid, millega on kontserni emaettevõtjale antud võimalus neutraliseerida taasintegreeritud kulude ja maksude osa, mille suuruseks on kindla summana määratud 5% netodividendidest, mida emaettevõtja on saanud ühiselt maksustavasse kontserni kuuluvatelt residendist äriühingutelt, samas kui ta kaotab nende õigusnormide kohaselt sellise õiguse juhul, kui dividendid pärinevad tütarettevõtjatelt, mis asuvad mõnes teises liikmesriigis, kuid kes juhul, kui nad oleksid residendid, oleksid objektiivselt saanud nende vabal valikul kuuluda maksude koondamise korra alla?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

14 ETL artikkel 49 näeb ette asutamisevabaduse piirangute kaotamise. Seega isegi kui EL toimimise lepingus sisalduvate asutamisevabadust käsitlevate sätete eesmärk on nende sõnastuse kohaselt tagada vastuvõtvast liikmesriigis välismaiste kodanike ja ettevõtjate võrdne kohtlemine selle riigi kodanike ja ettevõtjatega võrreldes, keelavad need samas päritoluriigil takistada oma kodanike või selle liikmesriigi õigusnormide alusel asutatud äriühingute teise liikmesriiki asumist (kohtuotsus X, C?686/13, EU:C:2015:375, punkt 27 ja seal viidatud kohtupraktika).

15 Euroopa Kohtu praktikast ilmneb, et asutamisvabadust takistatakse juhul, kui liikmesriigi õigusnormi kohaselt sellise residendist äriühingu suhtes, kellel on tütarettevõtja või püsiv tegevuskoht teises liikmesriigis, kohaldatakse erinevat maksualast kohtlemist, mis on ebasoodsam võrreldes sellega, kuidas koheldakse residendist äriühingut, kellel püsib tegevuskoht või tütarettevõtja esimeses liikmesriigis (vt kohtuotsus Nordea Bank Danmark, C-48/13, EU:C:2014:2087, punkt 19 ja seal viidatud kohtupraktika).

16 Põhikohtuasjas vaatluse all olevate õigusnormide kohaselt arvestatakse residendist emaettevõtja saadud dividendid, mis pärinevad kas residendist või mitteresidendist tütarettevõtjalt, maha emaettevõtja puhaskasumist, välja arvatud kulude ja maksude osa. Emaettevõtja kasumist ei saa nimelt maha arvata kulusid ja makse, mis on seotud osalusega, millest maksuvabad dividendid makstakse.

17 Kulude ja maksude osa taasintegreerimine emaettevõtja kasumisse neutraliseeritakse siiski ühiselt maksustatavasse kontserni kuuluva emaettevõtja kasuks CGI artikli 223 A tähenduses üksnes nende dividendide puhul, mille on välja maksnud sellesse kontserni kuuluvad tütarettevõtjad.

18 Nii tuleneb sellistest liikmeriigi õigusnormidest nagu on vaatluse all põhikohtuasjas, et ühiselt maksustatavasse kontserni kuuluva residendist emaettevõtja saadud dividendid, mille on välja maksnud tema samasse kontserni kuuluvad tütarettevõtjad, arvatakse täielikult maha selle emaettevõtja puhaskasumist ja on järelikult täielikult vabastatud ettevõtte tulumaksust selles liikmesriigis, samas kui selle emaettevõtja saadud dividendid tütarettevõtjatelt, kes nimetatud maksustatavasse kontserni ei kuulu, on sellest maksust ainult osaliselt vabastatud, kuna kulude ja maksude osa taasintegreeritakse sama emaettevõtja kasumisse.

19 Kuna selliste õigusnormide kohaselt võivad ühiselt maksustatavasse kontserni kuuluda ainult residendist äriühingud, piirdub põhikohtuasjas vaatluse all olev maksusoodustus üksnes riigisiseste dividendidega.

20 Teises liikmesriigis asutatud tütarettevõtjaga emaettevõtja sellisest eelisest ilmajätmine võib pärssida nimetatud emaettevõtja asutamisvabaduse teostamist, kuna see võib kallutada teda mitte asutama teistes liikmesriikides tütarettevõtjaid.

21 Selline erinev kohtlemine on asutamislepingu asutamisvabaduse sätetega kooskõlas vaid juhul, kui tegemist ei ole objektiivselt sarnaste olukordadega või kui seda õigustab ülekaalukas üldine huvi (vt kohtuotsus X Holding, C-337/08, EU:C:2010:89, punkt 20).

22 Asjaolu, et täielikult maksust vabastatud emaettevõtja saadud dividendid pärinevad tütarettevõtjalt, kes kuulub ühiselt maksustatavasse kontserni, kuhu kuulub samuti asjaomane emaettevõtja, ei tähenda, et emaettevõtjate objektiivne olukord on erinev, mis siis õigustab tuvastatud erinevat kohtlemist (vt selle kohta kohtuotsused Papillon, C-418/07, EU:C:2008:659, punktid 23–30; X Holding, C-337/08, EU:C:2010:89, punktid 21–24, ning SCA Group Holding jt, C-39/13–C-41/13, EU:C:2014:1758, punktid 29–31). Nimelt seoses selliste õigusnormidega, nagu on vaatluse all põhikohtuasjas ning mis näevad kulude ja maksude osa emaettevõtja kasumisse taasintegreerimise neutraliseerimise kaudu ette saadud dividendide täieliku maksuvabastuse, on ühiselt maksustatavasse kontserni kuuluvate äriühingute olukord sarnane taolisse kontserni mittekuuluvate äriühingute olukorraga osas, milles mõlemal juhul kannab emaettevõtja esiteks oma tütarettevõtjas osaluse omamisega seotud kulud ja maksud ning teiseks võidakse tütarettevõtja saadud kasumile, millest dividendid välja makstakse, põhimõtteliselt kohaldada topeltmaksustamist või järjestikust maksustamist (vt selle kohta kohtuotsused Haribo Lakritzen Hans Riegel ja Österreichische Salinen, C-436/08 ja C-437/08, EU:C:2011:61, punkt 113, ning

Santander Asset Management SGIIC jt, C?338/11–C?347/11, EU:C:2012:286, punkt 42).

23 Tuleb veel uurida, kas sellist erinevat kohtlemist, nagu on vaatluse all põhikohtuasjas, õigustab ülekaalukas üldine huvi.

24 Prantsuse, Madalmaade ja Ühendkuningriigi valitsus väidavad, et kulude ja maksude osa taasintegreerimise neutraliseerimine on maksude koondamise korra lahutamatu osa, mis on õigustatud vajadusega säilitada liikmesriikidevaheline maksustamispädevuse jaotus.

25 Sellega seoses tuleb meelde tuletada, et kohtuotsuses X Holding (C?337/08, EU:C:2010:89, punktid 18 ja 43) otsustas Euroopa Kohus – olles meenutanud, et maksude koondamise kord võimaldab eeskätt konsolideerida ühise maksukohustuslase kasum ja kahjum emaettevõttesse ning tagada, et kontsernisest tehingute tulemusel ei teki kasumit ega kahjumit ?, et asutamislepingu asutamisevabaduse sätetega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mis lubab emaettevõtjal moodustada ühise maksukohustuslase residendist tütarettevõtjaga, kuid mille alusel ei või nimetatud emaettevõtja sellist ühist maksukohustuslast moodustada mitteresidendist tütarettevõtjaga, kuna viimase kasumi suhtes ei kuulu kohaldamisele kõnealuse liikmesriigi maksuõigusnormid.

26 Nimelt on Euroopa Kohtu sõnul sellest korrast mitteresidendist äriühingute väljajätmine õigustatud vajadusega säilitada liikmesriikide vaheline maksustamispädevuse tasakaalustatud jaotus. Kui emaettevõtjal on õigus igal aastal soovi korral moodustada oma tütarettevõtjaga ühine maksukohustuslane ja see sama vabalt lõpetada, annab sellesse ühisesse maksukohustuslasse mitteresidendist tütarettevõtja kaasamise õigus talle vabaduse valida nimetatud tütarettevõtja kahjumi suhtes kohaldatavat maksusüsteemi ja asukohta, kus see kahjum arvesse võetakse (kohtuotsus X Holding, C?337/08, EU:C:2010:89, punktid 31–33).

27 Kohtuotsusest X Holding (C?337/08, EU:C:2010:89) ei saa siiski tuletada, et ühelt poolt ühiselt maksustatavasse kontserni kuuluvate äriühingute ja teiselt poolt taolisse kontserni mittekuuluvate äriühingute igasugune erinev kohtlemine on kooskõlas ELTL artikliga 49. Nimelt analüüsis Euroopa Kohus selles kohtuotsuses asukoha tingimust üksnes kui maksude koondamise korra kohaldamise tingimust ning asus seisukohale, et see tingimus on põhjendatud, võttes arvesse asjaolu, et selline kord võimaldab kahjumi ülekandmist ühiselt maksustatava kontserni sees.

28 Mis puudutab teisi maksusoodustusi peale kahjumi ülekandmise ühiselt maksustatava kontserni sees, siis järelikult tuleb eraldi hinnata, kas liikmesriik võib anda need soodustused ühiselt maksustatavale kontsernile ja seega välistada need piiriülestes olukordades, nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 34.

29 Sellist erinevat kohtlemist, mis on vaatluse all põhikohtuasjas, ei saa aga õigustada liikmesriikidevahelise maksualase pädevuse tasakaalustatud jaotusega. Nimelt puudutab selline erinev kohtlemine üksnes sissetulevaid dividende, mida saavad residendist emaettevõtjad, mistõttu on tegemist ühe ja sama liikmesriigi maksustamispädevusega (vt selle kohta kohtuotsus Papillon, C?418/07, EU:C:2008:659, punktid 39 ja 40).

30 Prantsuse, Saksamaa ja Ühendkuningriigi valitsus tõid samuti välja vajaduse säilitada põhikohtuasjas vaatluse all oleva maksusüsteemi ühtsus.

31 Selleks et niisugusele põhjendusele tuginev argument oleks vastuvõetav, peab olema tõendatud otsene seos asjaomase maksusoodustuse ja soodustust tasakaalustava konkreetse maksu vahel, kusjuures otsest seost tuleb hinnata asjaomaste õigusnormide eesmärgist lähtudes (kohtuotsus Bouanich, C?375/12, EU:C:2014:138, punkt 69 ja seal viidatud kohtupraktika).

32 Sellega seoses väitis Prantsuse valitsus, et põhikohtuasja vaatluse all olev maksusoodustus täidab eesmärgi, et emaettevõtjast ja tema tütarettevõtjatest koosnev kontsern võrdsustatakse äriühinguga, millel on palju alalisi üksusi.

33 Vastab tõele, et selline võrdsustamine tähendab, et ühiselt maksustatava kontserni eesotsas oleva emaettevõtja osalus oma tütarettevõtjate kapitalis jäetakse arvesse võtmata, mis tähendab, et erinevaid kontsernisiseseid tehinguid loetakse maksualaselt olematuteks. Euroopa Kohus on aga kohtuotsuses Papillon (C?418/07, EU:C:2008:659, punkt 50) möönnud, et maksude koondamise korra kohaselt võib olla otsene seos ühiselt maksustatavasse kontserni kuuluvatele äriühingutele antud maksusoodustuste ja kontsernisiseste tehingute sellisest neutraliseerimisest tuleneva ebasoodsa maksustamisolukorra vahel. Selle kohtuotsuse aluseks olevas asjas tasakaalustas emaettevõtja poolt tema tütarettevõtja kahju kohe arvessevõtmist asjaolu, et ühiselt maksustatava kontserni kontekstis jäeti tähelepanuta esimese äriühingu osalus teises äriühingus, mis muutis emaettevõtjale võimatuks moodustada reserv juhaks, kui osaluse väärtus kahjumis tütarettevõtjas langeb (vt kohtuotsused Papillon, C?418/07, EU:C:2008:659, punkt 48, ning SCA Group Holding jt, C?39/13–C?41/13, EU:C:2014:1758, punktid 34 ja 35).

34 Siiski vastupidi sellele, millega oli tegemist kohtuotsuse Papillon (C?418/07, EU:C:2008:659) aluseks olevas asjas, ei saanud põhikohtuasjas vaatluse all oleva maksusoodustuse ja kontsernisiseste tehingute neutraliseerimisest tuleneva ebasoodsa maksustamisolukorra vahel teha kindlaks otsest seost käesoleva kohtuotsuse punktis 31 viidatud kohtupraktika tähenduses.

35 Nimelt isegi kui kulude ja maksude osa tuludesse taasintegreerimise neutraliseerimine tuleneb sellest, et emaettevõtjast ja tema tütarettevõtjatest koosnev kontsern võrdsustatakse äriühinguga, millel on palju alalisi üksusi, nagu väidab Prantsuse valitsus, ei tekita selline neutraliseerimine mingit ebasoodsat maksustamisolukorda ühiselt maksustatava kontserni eesotsas olevale emaettevõtjale, vaid vastupidi annab talle põhikohtuasjas vaatluse all oleva maksusoodustuse, nagu ilmneb käesoleva kohtuotsuse punktidest 17–19.

36 Järelikult ei saa nõustuda argumentidega, mis on seotud vajadusega säilitada põhikohtuasjas vaatluse all oleva maksusüsteemi ühtsus.

37 Lõpuks väidavad Prantsuse ja Saksamaa valitsus samuti, et põhikohtuasjas vaatluse all olev maksusoodustus on kooskõlas direktiivi 90/435 artikli 4 lõikega 2, mille kohaselt jääb igale liikmesriigile võimalus mitte lubada emaettevõtja maksustatavast kasumist maha arvata emaettevõtja tütarettevõtjas osalusega seotud kulutusi. CGI artikkel 216 rakendab just seda õigust.

38 Ka selle arutluskäiguga ei saa nõustuda.

39 Nimelt ilmneb väljakujunenud kohtupraktikast, et direktiivi 90/435 artikli 4 lõikega 2 antud võimalust võib teostada vaid asutamislepingu alussätteid, käesoleval juhul ELTL artiklit 49 järgides (vt kohtuotsused Bosal, C?168/01, EU:C:2003:479, punkt 26; Keller Holding, C?471/04, EU:C:2006:143, punkt 45, ja Test Claimants in the FII Group Litigation, C?446/04, EU:C:2006:774, punkt 46).

40 Eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et esitatud küsimusele tuleb vastata, et ELTL artiklit 49 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus maksude koondamise korda käsitlevad liikmesriigi õigusnormid, millega on kontserni emaettevõtjale antud võimalus neutraliseerida taasintegreeritud kulude ja maksude osa, mille suuruseks on kindla summana määratud 5% netodividendidest, mida emaettevõtja on saanud ühiselt maksustatavasse kontserni kuuluvatelt residendist äriühingutelt, samas kui ta kaotab nende õigusnormide kohaselt sellise õiguse juhul, kui dividendid pärinevad tütarettevõtjatelt, mis asuvad mõnes teises liikmesriigis, kuid kes juhul, kui nad oleksid residendid, oleksid objektiivselt saanud nende vabal valikul kuuluda maksude koondamise korra alla.

Kohtukulud

41 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

ELTL artiklit 49 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus maksude koondamise korda käsitlevad liikmesriigi õigusnormid, millega on kontserni emaettevõtjale antud võimalus neutraliseerida taasintegreeritud kulude ja maksude osa, mille suuruseks on kindla summana määratud 5% netodividendidest, mida emaettevõtja on saanud ühiselt maksustatavasse kontserni kuuluvatelt residendist äriühingutelt, samas kui ta kaotab nende õigusnormide kohaselt sellise õiguse juhul, kui dividendid pärinevad tütarettevõtjatelt, mis asuvad mõnes teises liikmesriigis, kuid kes juhul, kui nad oleksid residendid, oleksid objektiivselt saanud nende vabal valikul kuuluda maksude koondamise korra alla.

Allkirjad

*Kohtumenetluse keel: prantsuse.